

Afscheid van Daniëlle

Dit is een drama.

We kunnen enkel onze diepe oprechte deelname aan de familie betuigen en zelfs dat is niet genoeg. Voor de club is een icoon weggevallen. De tijd is blijven stilstaan. We kunnen niet anders dan superlatieven gebruiken voor de mevrouw die steeds bereikbaar was.

Een gedreven secretaresse die aan 100% leefde en er ook op die manier in slaagde mensen te activeren en bergen te verzetten.

MBCL was Daniëlle en Daniëlle was MBCL een gedroomde secretaresse voor elke club. Een organisatrice puur sang. Met pareltjes van mails. Soms een tikkeltje zwart-wit in haar standpunten maar altijd met een eerlijke en correcte mening.

Niemand is onmisbaar maar zij zal toch een fractie meer onmisbaar zijn dan vele anderen.

We zien ze voor altijd langskomen en vertrekken op de clubavonden met haar zware valies met daarin haar onmisbare computer. Een merkwaardig beeld van een tengerere mevrouw met een zware ballast.

Haar dada was de jaarlijkse uitstap naar Vaja Mundo. Piekfijn georganiseerd met gezellige uitstapjes en met de nodige humor.

Ze beleefde en leefde voor de club. Ze was graag onder het volk en nog liever na middernacht en tot de late (dus vroegere)uurtjes . Met daarbij als gewillig slachtoffer Norbert.

Het wordt voor de club en de familie een serieuze aderlating. Het kan nooit meer worden zoals voorheen. Maar er zal ook geen weg terug komen.

We zijn Daniëlle kwijt en iedereen die haar heeft gekend blijft verweesd achter.

Rust zacht is niet aan haar besteed en waar ze ook terecht komt ze zal ginder iedereen wel aan zijn vel zitten. Ze zullen van hunne roze wolk moeten komen, of op zijn minst met haar in zee moeten.

Daniëlle het klinkt krijgshaftig maar met zo een madam wilden we altijd naar de oorlog.

Geen Heil maar Avé Daniëlle.

Het bestuur